

[Finansministeren.]

nogen overensstemmelse mellem den værdiansættelse, som afdøde sidst har anvendt, f. eks. med hensyn til sit varelager, og den værdiansættelse, der anvendes af bo eller arvinger som udgangspunkt for deres indkomstbeskatning. Dette forhold åbner mulighed for, at de reserver, som afdøde skattefrit har kunnet opbygge ved nedskrivning af sit varelager, aldrig bliver undergivet beskatning. Dette må anses for urimeligt og strider mod de forudsætninger, der ligger bag sådanne nedskrivninger.

De af skattekommissionen foreslåede regler inddrog vel al indtægt, der indvindes under behandlingen af et offentligt dødsbo, men råder ikke bod på de mangler, jeg lige nævnte, og lader iøvrigt afdødes skattepligt bortfalde fra et tidligere tidspunkt end nu, hvilket medfører en yderligere begrænsning af den beskatning, som afdødes indkomst undergives. Det samme gælder iøvrigt martsforslaget; der yderligere begrænsede skattepligten for de offentlige dødsboer til boer med en formue på over 100 000 kr.

Det nu fremsatte lovforslag tilsigter derimod at sikre en kontinuerlig beskatning i disse tilfælde, således at såvel afdødes indkomst indtil dødsfaldet som boets indkomst efter dette undergives beskatning, og således at der ikke ved denne beskatning sker noget spring i de til grund for indkomstens opgørelse liggende lagervurderinger. Forslaget lader endvidere afdødes skattepligt for det løbende skatteår bestå året ud. Efter forslaget skal skattepligten — ligesom efter kommissionsudkastet — principielt omfatte alle offentlige boer uanset størrelsen, men man har ved fradragsregler søgt at undgå, at der pålignes boer med beskedne indtægter nogen indkomstskat. Ved reglen i forslagens § 65 er der åbnet mulighed for lempelse af beskatningen, hvor afdøde efterlader sig personer, der har været forsørgede af ham, og hvor hensynet til disses fremtidige forsørgelse taler for sådan lempelse. Tilsvarende regler skal efter forslaget gælde med hensyn til de privat skiftede boers beskatning.

Også for formueskattens vedkommende afviger forslaget i visse henseender fra kommissionsudkastet og den tidligere regerings forslag som følge af, at man også her har

tilstræbt i højere grad at gøre beskatningen kontinuerlig.

Endelig skal nævnes, at den foreslåede kapitalvindingsbeskatning også omfatter dødsboer, hvilket ikke gjaldt kommissionsudkastet. Forholdet er imidlertid det, at en meget stor del af samtlige realisationer finder sted i dødsboer. Det vil derfor være en væsentlig mangel, hvis kapitalvindingsbeskatningen ikke kom til at omfatte disse. Dette så meget mere, som man måtte forudsætte, at tendensen, hvis realisationer i et dødsbo skulle ske skattefrit, ville gå i retning af at opsætte realisationer, som ellers naturligt ville finde sted i levende live, og en sådan udvikling må af flere grunde forekomme uheldig.

Det kan også nævnes, at der i statsindkomstskafteforslagets afsnit II, kapitel 4, er foreslået indført en skat ved kilden af aktieudbytter, som tilfalder udlændinge. Bestemmelsen tilsigter en beskatning, der dog kan bortfalde, såfremt en dobbeltbeskatningsoverenskomst foreligger eller sluttes med det land, hvori udlændingen er skattepligtig, og reglen går kort ud på, at skatten, der svares med 25 pct., skal indeholdes og indbetales i statskassen af den, der er pligtig at erlægge den pågældende ydelse til udlændingen.

Når der i dette tilfælde er foreslået en beskatning ved indkomstkilden, skyldes det, at det er den eneste måde, hvorpå beskatningen i disse tilfælde kan praktiseres effektivt.

For alle de andre skatters vedkommende er ikke foreslået principielle ændringer i opkrævningsreglerne. Det har naturligvis været overvejet, om man også for den almindelige indkomstskat skulle gå over til at opkræve skatten ved kilden på samme måde som i en række andre lande. Forudsætningerne for, at dette kan finde sted, er et mere enkelt skattesystem, og jeg tør næsten sige, at med de nuværende skatteregler vil en skat ved kilden være meget besværlig og kostbar at praktisere. Det må også anses for tvivlsomt, om man fuldtud ville kunne opnå den væsentlige fordel, som skulle bestå i, at skattemellemværendet var ude af verden, såsnart skatten var betalt ved lønudbetalingen. Ved gennemførelsen af de forslag, som fremsættes i dag, vil forudsætningerne